

Luulen, että silloin, kun eduskunta lähtee määrittelemään sitä, mikä on hyvää taidetta tai huonoa taidetta, silloin mennään helpolla hatelikkoon. Mutta tämä taidepoliittinen keskustelu on meidän asiamme nimenomaan, mutta se on huomattavasti vaikeampaa kuin heittää lausuntoja siitä, mikä on hyvää taidetta tai huonoa taidetta.

TAIDE: • tarjoaa vaihtoehdon lisääntyvien kuntoutustarpeiden, sairauslomien ja liian varhaisen eläköitymisen vähentämiseksi • ennaltaehkäisee yksinäisyyttä ja masentuneisuuden tunteita sekä syrjäytymistä • vaikuttaa työyhteisön ilmapiiriin ja työntekijöiden työkykyyn • työllistää • erinomainen kotouttamisen työkalu • tuottaa elämyksiä, vahvistaa toimijoita, sosiaalista kanssakäymistä ja ehkäisee parhaassa tapauksessa myöskin syrjintää • voi olla tukemassa maaseudun ja haja-asutusalueitten kehittämistä • keskeinen osa yhteiskuntaa uudistavaa ja kehittävää innovaatioperustaa, uuden tiedon, taidon, osaamisen ja hyvinvoinnin kokonaisuutta • alentaa verenpainetta ja stressihormonien tasoa • luo yhteisöllisyyttä myös yli kulttuurirajojen ja kansainvälisesti luo elämyksiä, jotka tuottamansa mielihyvän kautta pitävät yllä hyvää mielenterveyttä, todennäköisesti tuottamallaan naurulla pidentävät ikää ja esimerkiksi urheilussa esitetyllä taidenautinnolla, kuten taitoluistelulla, innostavat myös fyysisen hyvänolon ylläpitoon • tuottaa kunniaa tekijälleen, kotikunnalle ja isänmaalle • julkisilla paikoilla on omiaan luomaan elämyksiä ja elämänlaatua kohottavia tuntemuksia • erinomainen väline kasvussa kohti monimuotoisia yhteisöjä joka puolella maatamme • kulttuurivaltion tunnusmerkki

Moni taideteos on tänä päivänä niin sanottua käyttötaidetta ja me kulutamme ja ostamme sitä kuin ruokaa kaupasta. Mutta edelleen on taidealoja, joilla tuotteet eivät ole alisteisia nykyajan teknikalle. Rationalisointi ja priorisointi eivät tahdo sopia taiteeseen. Taide vierastaa tehokkuusajattelua ja korostaa henkisiä ja pehmeitä arvoja.

Kehitettäessä taiteilijoiden tukijärjestelmiä on nimenomaisesti pyrittävä poistamaan suurten asutuskeskusten ja haja-asutusalueiden välistä eriarvoisuutta. Apurahoja on oltava niin, että ne mahdollistavat luomistyötä. Taiteilijalla toki pitää olla vapaus, mutta näkisin, että silloin, kun yhteiskunta on maksajana, myös maksajan näkemyksellä tulee olla sijansa. On otettava huomioon, että suurella osalla maalaisväestöä elämä on ainaista taistelua toimeentulosta, maalaisväestön lapsilta vielä puuttuu välttämättömiä vaatekappaleita, joskin leipää ja kalaa on vielä sentään jossain määrin saatavana. Silloin, ja niin kauan kun laajoilta kansankerroksilta puuttuu mahdollisuudet siedettävään toimeentuloon taloudellisesti, ovat näille samoille kansalaisille kulttuuripyrkimykset tyhjää ilmaa.

Kulttuuriministeri Karpela on käynnistänyt taidetoimikuntalaitoksen arvioinnin, ja tulevaisuudessa apurahoilta tulee selkeät myöntämisperusteet, joista yksi on taiteilijan toiminnan lainmukaisuus. En voi ymmärtää sellaista taidetta, joka perustuu lähinnä raakuuteen.

Taide, kulttuuri ja luovuus ylipäänsä ovat tärkeitä innovatiivisuudelle, ne ovat sekä edellytyksiä että sisältöjä antavia alueita kehitykselle. Taide kaikkine ilmaisumuotoineen voi monipuolistaa ja rikastuttaa itseilmaisua ja henkistä elämäämme. Parhaimmillaan se on minäkuva rakentavaa ja hyvään henkiseen eheytymiseen johtavaa. Taide voi helpottaa myös syrjäytyneisyyttä ja auttaa ymmärtämään erilaisuutta. Laadukas kotimainen taide on yhteinen asia.

Ns. taiteen vapauden nimissä on paljon tuhottu ihmiselämää.

Olemme valmiit sanomaan “ei” tällaisille virtauksille.

Kristillinen liitto on valmis sanomaan “kyllä” kaikelle puhtaalle, kauniille ja ylevälle. Ihmisen luovuus on tarkoitettu palvelemaan elämää suojelevia ja rikastuttavia toimintoja.

Siksi kulttuuria ja taidetta ohjaamaan tarvitaan vastuullista vapautta, joka on keskeinen kristillinen perusarvo.

Tämä maa ei työllistä määräänsä enempää näyttelijöitä tai taidemaalareita. Täällä tarvitaan myös opettajia, lvi-insinöörejä, laivojen konemestareita jne. Tämä tosiasia on vain hyväksyttävä.

Voisi olla syytä muistaa vanhaa Raamatun sanaa: Ihminen ei elä vain leivästä. Kristillisen liiton eduskuntaryhmä näkee välttämättömänä taiteen taloudellisen tukemisen. Katsomme kuitenkin, että verovarojen käyttäminen nykyistä suuremmassa määrin ei ole perusteltua. On huomattava, että kaikki veronmaksajat eivät hyväksy taiteen tukemista verovaroin, ja näidenkin kansalaisten näkökohdat on otettava vakavasti huomioon. Kysymys on, millaista taidetta ja kulttuuria nimenomaan voidaan ja tulee yhteiskunnan varoin tukea ja mitä taide yhteiskunnan tukemana tavoittelee.